

הדרקון וההר

באי נגרוס שבפיליפינים שלט לפני אלפי שנים מנהיג גדול, קוסם בשם לאון. הוא היה איש ישר וצודק ואנשי האי אהבו אותו ונשמעו לו. הם עסקו כולם בגידולי שדה ואת היבולים חילקו ביניהם.

פעם אחד התחיל לרדת באי גשם חזק. הוא ירד ימים שלמים והציף את האי כולו. הרבה זמן ירד הגשם, המים באי עלו יותר ויותר, והתרוממו כבר מעל הברכיים, אך האנשים לא דאגו לעצמם אלא ליבולים שלהם, שהמים התחילו להשמיד.

השליט לאון התעצב. הוא אהב את הנתונים שלו, ריחם עליהם וחשב "מילא היבולים. העיקר שהאנשים לא יטבעו." בסוף אסף את כולם ואמר "הבה ונבנה הר גבוה ונעלה עליו." אך האנשים אמרו "הרי אין לנו אתים ומעדרים כדי לבנות הר."

ואז לאון הניף את שולי מעילו ומתחתיו נשפכו

אתים ומעדרים.

ושוב אמרו האנשים "את האדמה צריך לתמוך באבנים, ובאי שלנו אין אבנים. ולאון הניף שוב את שולי מעילו ומהם נשפכו אבנים.

תושבי האי ניגשו במרץ לעבודה, שפכו אדמה, חיזקו אותה באבנים ובסוף הרימו הר גבוה שהתנוסס מעל פני המים.

הם עלו על ההר והמתינו שהגשם יפסק והמים ירדו.

בסוף ירדו פני המים וכל תושבי האי ירדו מההר והמשיכו בעבודתם.

אלא שאז בפסגת ההר

התיישב דרקון ענק, בעל שבעה ראשים. כל ארבע-עשרה עיניים שלו היו ירוקים, ביום הוא

ומצוואריו. "
הנמלים, הצרעות והנצים ניגשו לעבודה, ותוך
זמן קצר הדרקון נכנע ונעלם מההר. לאון שמח
שנתינים שלו ניצלו מהמפלצת, נתן לקאן את
הפרס המובטח ובתוספת את בתו לאישה.
מאז תושבי האי חיו בשקט ובשלום וכדי
שהשליט הטוב והצעיר שהציל אותם לא
ישכחו, קראו את ההר על שם, קאן-לאון.
אבל מה באמת קרה לדרקון איש לא יודע.
יתכן והוא נשאר עוד במעמקי ההר, כי גם
היום פורצים מדי פעם עמודי עשן ואבנים
מפסגת ההר קאנלאון שבאי נגרוס בפיליפינים.

פלט עשן מלועו ובלילה - אש. הוא טרף את כל
מי שהתקרב להר, אם היה זה בן-אדם ואם
חיה, וכולם פחדו ממנו מאוד.
אבל יום אחד הופיע באי אדם צעיר בשם קאן.
איש לא ידע מי הוא ומאין הוא בא. כשקאן
שמע על הדרקון האיום ושמע איך הוא מפחיד
את תושבי האי, אמר "אהרוג את הדרקון. אני
לא מפחד ממנו."
לאון דאג מאוד לתושבי האי ולכן, כששמע את
דבריו של קאן, אמר "אם באמת תציל אותנו
מהדרקון, אפצה אותך בזהב רב ואתן לך את
בתי היפה לאישה."
בלי שמישהו ידע על כך, קאן הכיר את שפת
החיות, הציפורים והחרקים וגם שלט בכל
אלה. לכן הוא קרא לנמלים וציווה אליהן "לכו
ונשכו חזק לדרקון, כדי שייחלש."
ואחר כך אמר לצרעות "עופו ועקצו את עיני
הדרקון, כדי שלא יוכל לראות."
ואחר כך אמר לנצים "עופו אתם ונקרו בבשרו
של הדרקון וניתקו את הראשים שלו